

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิประโยชน์ทางภาษีของพนักงานของรัฐวิสาหกิจที่เปลี่ยนทุนเป็นหุ้น
ของบริษัทตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๒๐๙.๑/๕๙๑ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงการคลังได้รับการหารือจากสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการแปลงสภาพองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) ว่า สิทธิประโยชน์ของพนักงานที่ได้รับในฐานะเป็นองค์การของรัฐและไม่ต้องนำไปคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร คือ ค่าเช่าบ้าน เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร เงินยืมชีพเงินสวัสดิการ เบี้ยกันดาร เงินช่วยเหลือบุตร ค่าเครื่องแบบ และเงินค่าเบี้ยเลี้ยง เป็นต้น จะคงได้รับความคุ้มครองตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ประการใด

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ จึงขอหารือดังนี้

๑. ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นลูกจ้างของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้นได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม สิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะรวมถึงสิทธิของพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ได้รับในฐานะที่เป็นองค์การของรัฐและมีกฎหมายจัดตั้งเฉพาะโดยไม่ต้องนำค่าเช่าบ้าน เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร เงินยืมชีพเงินสวัสดิการ เบี้ยกันดาร เงินช่วยเหลือบุตร ค่าเครื่องแบบ และเงินค่าเบี้ยเลี้ยง มาคำนวณเป็นรายได้ เพื่อการเสียภาษีตามมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากรและกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ซึ่งออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรด้วยหรือไม่

๒. ตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือกฎหมายอื่นมีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล หรือมีบทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการใด หรือรับยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นกรณีเฉพาะ หรือมีบทบัญญัติคุ้มครองกิจการ พนักงานหรือลูกจ้างของ

รัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่าทบัตยัตินั้นมีผลบังคับต่อไปนั้น การที่พนักงานรัฐวิสาหกิจได้รับสิทธิตาม มาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากรและกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ซึ่งออกตาม ความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ในฐานะที่เป็นองค์การของรัฐและมีกฎหมาย จัดตั้งเฉพาะ โดยไม่ต้องนำค่าเช่าบ้าน เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร เงินยืมชีพ เงินสวัสดิการ เบี้ย กันดาร เงินช่วยเหลือบุตร ค่าเครื่องแบบ และเงินค่าเบี้ยเลี้ยง มาคำนวณเป็นรายได้เพื่อการเสีย ภาษี ถือว่าสิทธิดังกล่าวยังคงมีอยู่ต่อไปตามทบัตยัตินี้ของมาตรานี้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยมีผู้แทน กระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมสรรพากร) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนการสื่อสารแห่งประเทศไทย และผู้แทนองค์การโทรศัพท์แห่ง ประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การเสียภาษีเงินได้นั้นเป็นไปตามทบัตยัตินี้ของประมวล รัษฎากร กล่าวคือ โดยหลัก ผู้มีเงินได้จะต้องนำเงินได้ที่ได้รับทั้งหมดมาประเมินเพื่อเสียภาษีเงิน ได้ประจำปี โดยแยกรายการเสียภาษีเงินได้พึงประเมินเป็น ๘ ประเภทตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร โดยจะต้องคำนวณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้สำหรับเงินได้ พึงประเมินแต่ละประเภท อย่างไรก็ตาม มาตรา ๕๒^๑ แห่งประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้เงินได้บาง ประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ และ (๑๗) ของมาตรา ๕๒ ดังกล่าว ยังได้บัญญัติให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารที่จะออกกฎกระทรวงยกเว้นเงินได้อื่น ๆ ไม่ต้องรวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้ไว้ด้วย ซึ่งปรากฏว่าได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร เพื่อกำหนดการยกเว้นในกรณี ดังกล่าวไว้ ดังนั้น หากเงินได้ใดไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร และ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ดังกล่าว ผู้มีเงินได้ก็มีหน้าที่ต้องนำมาประเมินรวม คำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

การยกเว้นเงินได้ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรที่ เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ได้แก่ การยกเว้นเงินได้ตามข้อ ๒ (๘) และ (๙)^๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่

^๑ มาตรา ๕๒ เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสีย ภาษีเงินได้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๑๗) เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

๑.ล๑

๑.ล๑

^๒ ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๕๒ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖

๑.ล๑

๑.ล๑

(๘) เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเท่าที่ผู้มี เงินได้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความเป็นจริง หรือเงินได้ที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่รัฐวิสาหกิจ ดังกล่าวให้อยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า และรัฐวิสาหกิจผู้จ่ายเงินมิได้ออกค่าภาษีสำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าวให้

๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)๑ อันเป็นการยกเว้นสำหรับเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเท่าที่ผู้มีเงินได้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความเป็นจริง หรือเงินได้ที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวให้อยู่โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า และรัฐวิสาหกิจผู้จ่ายเงินมิได้ออกค่าภาษีสำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าวให้ และการยกเว้นสำหรับเงินช่วยการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่าเบี้ยกันดาร หรือเงินยังชีพที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในอัตราเดียวกับที่ทางราชการจ่ายให้แก่ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจผู้จ่ายเงินมิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าว

กรณีตามข้อหาหรือจึงต้องพิจารณาว่า เมื่อมีการเปลี่ยนสภาพรัฐวิสาหกิจโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วสิทธิของพนักงานของรัฐวิสาหกิจในการได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้บางประเภทมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ดังกล่าวข้างต้น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ได้รับการรับรองให้คงมีอยู่ต่อไปตามมาตรา ๒๕^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ หรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในวันจดทะเบียนบริษัทซึ่งเปลี่ยนสภาพจากรัฐวิสาหกิจโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้บรรดาพนักงานตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นลูกจ้างของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้นและได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม กับให้ถือว่าเวลาการทำงานของพนักงานดังกล่าวในรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นเวลาการทำงานในบริษัทโดยไม่ถือว่าการเปลี่ยนสภาพจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นบริษัทนั้นเป็นการเลิกจ้างนั้น แสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการเปลี่ยนสภาพรัฐวิสาหกิจด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว พนักงานของรัฐวิสาหกิจย่อมเปลี่ยนสถานะกลายเป็นลูกจ้างของบริษัทที่จัดตั้งขึ้น และสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับต่อไปย่อมที่จะต้องเป็นไปตามสถานะของลูกจ้างของบริษัท ซึ่งอาจจะถูกกำหนดขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับฐานะการประกอบกิจการของบริษัทได้ แต่เพื่อคุ้มครองและให้หลักประกันแก่พนักงานของรัฐวิสาหกิจในการทำงานกับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นนั้นต่อไป มาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ จึงได้บัญญัติรับรองให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในภาพรวมว่าไม่น้อยกว่า

(๙) เงินช่วยการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่าเบี้ยกันดาร หรือเงินยังชีพที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในอัตราเดียวกับที่ทางราชการจ่ายให้แก่ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจผู้จ่ายเงินมิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าวให้

๑ล๑

๑ล๑

^๓ มาตรา ๒๕ ในวันจดทะเบียนบริษัทตามมาตรา ๒๒ ให้บรรดาพนักงานตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นลูกจ้างของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้น

ให้พนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม กับให้ถือว่าเวลาการทำงานของพนักงานดังกล่าวในรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นเวลาการทำงานในบริษัท โดยไม่ถือว่าการเปลี่ยนสภาพจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นบริษัทนั้นเป็นการเลิกจ้าง

ให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับพนักงานของรัฐวิสาหกิจเดิมที่เปลี่ยนสภาพเป็นบริษัทยังคงอยู่ต่อไป โดยให้บริษัทมีฐานะเป็นนายจ้างร่วมกับรัฐวิสาหกิจ หรือแทนรัฐวิสาหกิจเดิม แล้วแต่กรณี

ที่เคยได้รับอยู่เดิม

คำว่า “สิทธิประโยชน์” ตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ดังกล่าว มิได้มุ่งหมายความถึง สิทธิประโยชน์ในทุกเรื่องที่พนักงานของรัฐวิสาหกิจเคยได้รับ หากแต่มุ่งหมายเฉพาะสิทธิหรือ ประโยชน์ที่พนักงานของรัฐบาลกิจได้รับอันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงานของตนกับรัฐวิสาหกิจ นั้น หากพนักงานของรัฐบาลกิจได้รับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงานอยู่อย่างใด เมื่อมีการเปลี่ยนสภาพรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัท ตามกฎหมายว่าด้วยทุนรัฐวิสาหกิจแล้ว ลูกจ้างของบริษัทก็ยังคงได้รับสิทธิประโยชน์นั้นไม่น้อย กว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม ซึ่งย่อมหมายความว่าเงินค่าเช่าบ้าน เงินช่วยการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือ บุตร เงินค่าเบี้ยกันดาร หรือเงินยืมชีพที่พนักงานของรัฐบาลกิจเคยได้รับจากรัฐวิสาหกิจก่อนที่จะ มีการเปลี่ยนสภาพเป็นบริษัท ยังคงรับรองให้ได้รับต่อไปไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมเมื่อ เปลี่ยนสถานะมาเป็นลูกจ้างของบริษัทแล้ว แต่ “สิทธิประโยชน์” ดังกล่าวไม่หมายความรวมถึง สิทธิทางภาษีอากรตามมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)^๔ ที่กำหนดให้เงินได้บางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ด้วย เพราะมิได้เป็นสิทธิประโยชน์ของพนักงานของรัฐบาลกิจที่ได้รับเกี่ยวกับการจ้างหรือการ ทำงานกับรัฐวิสาหกิจโดยตรง หากเป็นสิทธิทางภาษีอากรที่กำหนดขึ้นเป็นการทั่วไปเพื่อยกเว้น เงินได้บางประเภทที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เมื่อรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการเปลี่ยนสภาพโดยการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัท และเมื่อบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมิได้เป็น รัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอีกต่อไป สิทธิที่ได้รับยกเว้นในกรณีดังกล่าวจึง ย่อมสิ้นสุดลง

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) จึงเห็นว่า กรณีตามข้อหาหรือ สิทธิ ในทางภาษีอากรตามมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ในการได้รับยกเว้นไม่ต้อง นำเงินได้บางประเภทมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ไม่อยู่ในความหมาย “สิทธิประโยชน์” ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ประกอบ กับมาตรา ๒๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นบทบัญญัติกำหนดอำนาจ

^๔ มาตรา ๒๖ ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือ กฎหมายอื่น มีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล หรือมี บทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการใด หรือได้รับ ยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นกรณีเฉพาะหรือมี บทบัญญัติคุ้มครองกิจการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นมีผลใช้บังคับต่อไปโดย บริษัทมีฐานะอย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายดังกล่าว แต่อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ที่ว่่านั้นอาจจำกัด หรืองดได้ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาและอาจกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้อำนาจนั้นเป็นของ คณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดตามที่กำหนดหรือจะให้แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ และ ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

สิทธิ และประโยชน์ เป็นกรณีพิเศษแก่บริษัทที่จัดตั้ง เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการของบริษัทนั้น รวมทั้งคุ้มครองการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจตามอำนาจหน้าที่ด้วย ภายหลังจากที่มีการเปลี่ยนสภาพรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัท จนกว่าบริษัทจะสิ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยมีเจตนารมณ์ให้การดำเนินการของบริษัทเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่มีการหยุดชะงัก ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) จึงเห็นว่า กรณีไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างใด

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

กรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาให้บริษัทคงมีอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์เพียงเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจตามกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาผลประโยชน์ของรัฐประกอบด้วยโดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติหรือให้กรณีใดจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งก่อนก็ได้ และคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจต้องเสนอแนะให้ทบทุนแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจประเภทนั้นอยู่เสมอ

ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทได้ทำสัญญาที่มีข้อกำหนดให้บุคคลผู้เป็นคู่สัญญาได้มีสิทธิในการดำเนินการใด ให้ถือว่าคู่สัญญาดังกล่าวมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการตามสัญญานั้นต่อไป จนกว่าสัญญาจะสิ้นสุด แม้ต่อมาจะมีกฎหมายกำหนดให้กิจการนั้นต้องจัดให้มีการแข่งขันโดยเสรีก็ตาม

อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง อำนาจของรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสามเป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อมีการตรากฎหมายว่าด้วยการดำเนินการที่บริษัทตามวรรคหนึ่งหรือคู่สัญญาตามวรรคสามดำเนินการอยู่ โดยกิจการของบริษัทหรือของคู่สัญญาดังกล่าวแล้วแต่กรณี ต้องอยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นตามหลักการแห่งความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ และในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้กิจการนั้นต้องได้รับอนุญาตหรือสัมปทาน หรือต้องดำเนินการใด ๆ ถ้าบริษัทหรือคู่สัญญาดังกล่าวมีคำขอให้อนุญาตหรือให้สัมปทานหรือให้ดำเนินการดังกล่าวได้ สำหรับกรณีของคู่สัญญาให้มีสิทธิดังกล่าวได้เท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามสัญญา เว้นแต่คู่สัญญาจะยินยอมสละสิทธิดังกล่าวหรือคณะรัฐมนตรีมีมติให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงโดยชัดแจ้งค่าเสียหายให้ตามความเป็นธรรม

อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้สิ้นสุดลงเมื่อบริษัทนั้นสิ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ